

Sygn. akt VICz 314/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Karol Kołodziejczyk

Sędziowie: SSO Halina Garus

SSO Hanna Morejska - spr

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu . 14 kwietnia 2016 r.

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) Spółce z o.o. w S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia pozwanego (...) Spółki z o.o. w S.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 23 listopada 2015r.

sygn. akt I C 2573/15

postanawia: oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowienie Sąd Rejonowy w Częstochowie uwzględnił wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego .

Sąd Rejonowy ustalił i zważył w sprawie co następuje;

W pozwie powód wniósł o zabezpieczenie powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez T. K. prowadzone na podstawie tytułu wykonawczego nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 27 listopada 2002 roku w sprawie I Ne 156/02 twierdzą że zgodnie z przedmiotowym nakazem był dłużny kwotę 25.671,71 zł wraz z odsetkami w wysokości 40 % liczonymi od 19.09.2002r oraz kwotę 7.461,29 zł z odsetkami w wysokości 16% licząc do 19.09.2002r. . Na dzień 5 października 2015 zadłużenie zaś wynosiło 90716 ,69 złotych pomimo wyegzekwowania już kwoty 116.931,68 ,zdaniem dłużnika doszło do tego gdyż egzekwowane odsetek są w wymiarze przekraczającym odsetki maksymalne., których wysokość została uregulowana w art. 359 par. 2 (1) kc i obowiązuje od 20 lutego 2006.

Sąd zważył, iż zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania , jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Zgodnie z art. 730' § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Według oceny Sądu zostały spełnione przesłanki niezbędne do zabezpieczenia,. Zmiana stanu prawnego stwarzała zdaniem sądu po stronie dłużników możliwość wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego co do odsetek przewyższających

maksymalne, od 20 lutego 2006 r. . Sąd powołał się w tym zakresie na uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 kwietnia 2013 r. w sprawie IACa 381/12

Zażalenie na postanowienie złożyła pozwana zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego, a to:

1. Art. 730[^] § 1 i § 2 k.p.c. w zw. z art., art. 733 i 755 § 1 pkt 3 – kp.c. przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe przyjęcie, że zachodzą przesłanki pozwalające na zabezpieczenie procesu o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Częstochowie T. K. w sprawie o sygn.. akt KM 1118/03 podczas, gdy powód nie uprawdopodobnił roszczenia i swego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Sąd Okręgowy stwierdza że zażalenie nie jest zasadne na obecnym etapie postępowania z przyczyn następujących.

Stan faktyczny i prawny sprawy jest następujący;

Prawomocnym nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 27.11.2002 r. Sąd Okręgowy w Częstochowie zasądził od pozwanego i innych osób na rzecz wierzyciela Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G. kwoty: 25671,71 zł z odsetkami w wysokości 40 % od 19.09.2002 r. oraz 7461,29 zł odsetkami w wysokości 16 % od 19.09.2002 r. Postanowieniem z 13.01.2003 r. Sąd ten nadał nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności na rzecz wierzyciela wymienionego w tytule . Podstawą faktyczną żądania w sprawie I Ne 156/02 była umowa pożyczki z umownymi odsetkami w wysokości 40 % rocznie oraz umowa poręczenia pożyczki. Prawomocnym postanowieniem z 27.07.2006 r. w sprawie I Co 90/06 Sąd Okręgowy w Częstochowie nadał klauzulę wykonalności na rzecz pozwanej Spółki wobec nabycia przez nią wierzytelności wynikającej z tytułu wykonawczego wydanego w sprawie I Ne 156/02. Spór na obecnym etapie postępowania dotyczy okoliczności czy powód uprawdopodobnił swoje roszczenie . .Sad Najwyższy w sprawie VCSK320/07 uznał że dyskusyjne jest czy w ramach powództwa wytoczonego na podstawie z art. 840 § 1 pkt 3 k.p.c. powódka mogła podnieść zarzuty oparte na kwestionowaniu ważności postanowień umownych, co, do których nie było żadnych przeszkód, by podniósł je dłużnik w toku sporu . Sąd Okręgowy w pełni przychylił się w tym zakresie do stanowiska tut. Sądu zawartego w analogicznej sprawie VICa 39/15 że zarzuty podniesione przez skarżącego przeciwko zaskarżonemu wyrokowi dotyczące nadmierności odsetek w żaden sposób nie mieszczą się w art. 840 § 1 pkt.1 k.p.c. Zarzut ten winien i mógł zostać podniesiony przez skarżącego w toku postępowania przed Sądem Rejonowym. Forsowanie go w toku niniejszego procesu o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności , zmierzałoby do podważania prawomocnego orzeczenia w nieprzewidzianym do tego celu trybie. Jednakże na obecnym etapie postępowania wynika że w istocie powód podnosi że doszło faktycznie do spełnienia świadczenia . Skoro z wycień powoda wynika że kwota wyegzekwowana wynosi już 116 931 złotych a do spłacenia pozostało jeszcze ponad 90 000 złotych , należność w stosunku do daty orzekania wzrosła dziesięciokrotnie. Nie wiadomo jakie kwoty dłużnik wpłacił dobrowolnie a jakie zostały wyegzekwowane zostały przez komornika , w każdym przypadku jednak jeżeli nie był robiony plan podziału o zliczeniu należności na poczet należności głównej czy odsetek decyduje ostatecznie jednak wierzyciel . W orzecznictwie sądów powszechnych przyjmuje się że brak jest w kodeksie cywilnym regulacji stanowiącej, że spełnione przez dłużnika świadczenie zaliczane jest z mocy prawa na poczet należności ubocznych. Co do zasady, decyzja w kwestii zarachowania spełnionego świadczenia należy do dłużnika. Dopiero w ramach wskazanego zobowiązania (długu) wierzyciel jest uprawniony do zarachowania, wbrew woli dłużnika, w pierwszej kolejności całości lub części świadczenia na poczet wymagalnych należności ubocznych, np. odsetek za opóźnienie. Wyrażona zasada znajduje zastosowanie także wówczas, gdy dłużnik ma wobec wierzyciela tylko jeden dług, złożony z należności głównej i odsetek za poszczególne okresy opóźnienia. Nie budzi wątpliwości że zaliczenie spłat na należności uboczne przez wierzyciela może być potraktowane w określonych przypadkach jako nie korzystające z ochrony prawnej , nadużycie prawa w rozumieniu art.5 kc .Sąd Okręgowy przychylił się do stanowiska Sądu Najwyższego w sprawie IICSK 831/14 że klauzula generalna ujęta w art. 5 k.c. ma na celu zapobieganie stosowaniu prawa w sposób schematyczny, prowadzący do skutków niemoralnych lub rozmiągających się z celem, dla którego dane prawo zostało ustanowione. Powołany przepis ma wprawdzie charakter wyjątkowy, niemniej przewidziana w nim możliwość odmowy udzielenia ochrony prawnej musi być uzasadniona istnieniem okoliczności rażących i nieakceptowanych w świetle powszechnie uznawanych w społeczeństwie wartości. Tym czasem

ustalone odsetki umowne były akceptowalne w innej rzeczywistości gospodarczej . Celem przepisy art. 451 kc był jak przyjmuje się w poglądach doktryny fakt istnienia krótszych. w zasadzie terminów przedawnienia dla dochodzenia należności ubocznych niż dla roszczeń o świadczenie główne. Jednakże może się okazać że gdyby wierzyciel nie zaliczał spłat na roszczenia uboczne lecz zostały by one zaliczone na świadczenie główne , dalsze roszczenia odsetkowe już by nie powstały gdyż świadczenie główne by wygasło. W orzecznictwie Sądów powszechnych przyjmuje się że zarzut spełnienia świadczenia, o którym mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. należy rozumieć szeroko jako każdy zarzut wskazujący na wygaśnięcie obowiązku stwierzonego w tytule wykonawczym, (tak np. SA (...) w sprawie ACa 919/14 Nie budzi nadto wątpliwości że przedmiotem badania w sprawie z powództwa opozycyjnego jest zakres, w jakim jest dopuszczalne prowadzenie egzekucji na podstawie wydanego tytułu wykonawczego . Przy przyjęciu powyższych ustaleń wbrew zarzutom zażalenia nie jest kwestionowany prawomocny tytuł wykonawczy . Także okoliczności te nie były przedmiotem postępowania w sprawie IC 2734/13 zatem nie zachodzi powaga rzeczy osądzonej .

--	--

Mając na względzie wskazane argumenty Sąd z mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397par.2 kpc orzekł jak w sentencji.